

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 45-46 (2009)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 45-46 (2009)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Περίοδος Β', Έτος 26^ο, Τεύχος 45-46

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ	Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ο. ΚΑΡΟΥΤΑ
ΙΣΤΟΡΙΑ	CH. SCHÄFER, ΔΗΜ. ΔΟΝΟΣ, J. CURLIN Ν. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ, Γ. ΚΟΥΡΤΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ	Ε. ΣΑΡΡΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΕΥ. ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ
ΠΑΙΔΕΙΑ	Κ. ΜΠΕΝΗΣ
ΠΟΙΗΣΗ	Α. ΑΦΕΝΤΟΥΛΙΔΟΥ, Θ. ΚΑΤΩΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤ. ΜΑΦΡΕΔΑΣ
ΧΡΟΝΙΚΑ	Ν. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ

Πρέβεζα 2009

Άξονας περιστροφής, Γεωγραφία

Στέλιος Θ. Μαφρέδας

doi: [10.12681/prch.28812](https://doi.org/10.12681/prch.28812)

Copyright © 2022, Στέλιος Θ. Μαφρέδας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μαφρέδας Σ. Θ. (2022). Άξονας περιστροφής, Γεωγραφία. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (45-46), 315-316.
<https://doi.org/10.12681/prch.28812>

Στέλιος Θ. ΜΑΦΡΕΔΑΣ

*Άξονας περιστροφής**

Μπαίνουν στο δωμάτιο οι αστραπές
 Και πετσοκόβουν την ψυχή μας
 – λάμες τροχισμένες από γύφτο·
 η καταιγίδα απόψε μαίνεται
 κι αργεί πολύ το αύριο να ξημερώσει.

Δώσαμε όρκο κάποτε
 Μην πέσουμε ξανά στο δόκανο της ειμαρμένης.
 Ας σημαδέψουμε λοιπόν τώρα,
 τουλάχιστον επί χάρτου,
 άλλη πορεία –
 να βάλουμε τις γιορτινές μας φορεσιές,
 ν' αφήσουμε τα πράγματα να έρθουν όπως θέλουν,
 όταν καταλάβουν πώς ήμασταν ντυμένοι
 θα βρισκόμαστε πολύ μακριά
 να μας ζητήσουνε το λόγο.

Μην είσαι ανυπόμονος –
 κάτι θα βρεις απόψε να κάνεις,

να σκαλίσεις τη φωτιά,
 κάποιο στίχο να γράψεις,
 να δοκιμάσεις τονισμούς
 σε λέξεις που έχουν ρίζα τ' όνομά της.

Δεν στέργουν τη νύχτα οι εξορκισμοί
 το αύριο μόνος του ο καθένας περιμένει.

* Από την ποιητική συλλογή του Στέλιου Θ. Μαφρέδα, *Άξονας περιστροφής*, Αθήνα 2009.

Γεωγραφία

Ο Λούρος, ο Άραχθος ποταμός,
Ο Αμβρακικός κόλπος, το Ιόνιο πέλαγος
ξέρουν για σένα.
Μαρτύρησε τα μυστικά η αστροφεγγιά,
σπαρμένο παντού απ' τη βροχή τ' όνομά σου,
ένοικος των κυμάτων το παράπονό μου.

Νύμφη των νερών θυμάσαι τον άλλον εαυτό σου,
τρέχεις σε δάση, σε βουνοκορφές.

Τώρα μαθαίνουν για σένα
ο Πάρωνας, ο Ταΰγετος,
ο επιάλτης των παιδικών ονείρων –
ο φοβερός Καιάδας.
Να γαληνέψουνε κι αυτοί.

Κάποτε όμως πρέπει να σε γνωρίσει
κι ο Παντοκράτορας.
Τι κι αν του κρένεις κάθε μέρα.
Δεν ξέρει τι βλασταίνει στα ριζά του,
ποια Ναυσικά ή ποια Άρτεμις
χορεύει τώρα στις πλαγιές του.

Ήρθε ο καιρός ν' αναπαυτούν οι φύλακες των κήπων.